

NAAKT // NU

24.07.2021 – 28.08.2021

Curator: Martijn van de Griendt

Jesse van den Berg

Reconstructing Queer Intimacy, 2020-2021

“Ik ben opgegroeid als een heel preuts kind. Dat was te merken aan het feit dat ik in mijn jeugd altijd met mijn zwembroek aan douchte. Zo begon een zeer vervreemdende relatie tussen mij en mijn naakte lichaam. Toen ik ouder werd, realiseerde ik me langzaam dat ik me identificeerde met het label ‘queer’. Opgroeien in een omgeving waar nauwelijks queer intimiteit voor kwam, was confronterend. De hele samenleving is gebaseerd op een hetero normatieve manier van denken. Het beeld dat men heeft van queer mensen is vaak stereotiep en ‘problematisch’. Maar queerness is er niet om mensen met een vooringenomen opvatting te vermaken. Het gebrek aan queer intimiteit waar ik me mee kon identificeren zorgde een tweede keer voor een ervaring van vervreemding.

Het label ‘queer’ geeft mijn modellen en mij de meeste vrijheid. Het gaat er niet van uit dat gender en seksualiteit binair of vast zijn. Door mijn ervaringen heb ik een zekere fascinatie gekregen voor de onderwerpen intimiteit, seksualiteit, het naakte lichaam en hoe deze zich verhouden tot mijn wezen. Hierdoor creëerde ik een specifieke manier om naar het menselijk lichaam te kijken in een intieme context. Met lens-based media onderzoek ik mijn definitie van queerness en intimiteit en onderzoek ik hoe intimiteit aanwezig kan zijn in het maakproces.

Zorgvuldig de krachtdynamiek onderzoekend die zich voor de lens ontwikkelt.

Met mijn project wil ik bereiken dat queerness onderdeel wordt van de normatieve discussie rond intimiteit en dat de verbeelding van queer en translichamen diverser wordt. ‘Reconstructing Queer Intimacy’ is een visuele ervaring van intimiteit tussen het publiek, de modellen en de maker. Door de queer-lens hoop ik dat mijn werk een gevoel van kracht kan geven aan elke persoon, omdat iedereen het recht heeft om van zichzelf te houden.”

Jesse van den Berg (1996) behaalde de master Fine Arts & Design aan Academie St. Joost te 's-Hertogenbosch met ‘Reconstructing Queer Intimacy’, een project wat nog steeds gecontinueerd wordt. Zijn foto's verschenen in Volkskrant Magazine, Vogue Italia, Curatedbygirls, Pornceptual, Winq & Wül Magazine.

Martijn van de Griendt

“Op mijn zeventiende kreeg ik mijn eerste vriendin. Het was 1987. Ik woonde in Woenselse Heide, Eindhoven. Ze heette Anouk en ik maakte mijn eerste blootfoto. Het begon met een foto toen ze thuis uit de douche kwam, de handdoek om haar lichaam. Iets later een foto terwijl ze op bed lag, met alleen haar ondergoed aan. Voor mij net zo spannend als voor haar. Een jaar later mocht ik met haar en haar ouders mee op vakantie naar Italië en daar maakte ik deze foto via de spiegel, misschien wel mijn allereerste selfie, alhoewel het woord toen nog niet bestond.

Na twee jaar ging de relatie uit en verdwenen de foto's in een schoenendoos. Ik kreeg andere

vriendinnen en ook die fotografeerde ik. Samen met de hobby fotografie die steeds serieuzer werd, groeide ook het aantal meisjes dat ik voor de camera fotografeerde. Ik zat inmiddels op de School voor Journalistiek en de fotografie werd professioneel. De liefde voor het vastleggen van mijn liefdes was net zo groot als de liefde voor de fotografie. Misschien kon ik het beide wel een verslaving noemen.

Ik laat nu voor het eerst iets anders zien: mannen op de foto. Ik daagde mezelf uit en probeerde hen te fotograferen zoals ik normaliter de meisjes vastlegde, intiem en kwetsbaar.”

Martijn van de Griendt (1970) volgde zijn opleiding aan de School voor Journalistiek en de KABK in Den Haag. Hij maakte naam met documentaire projecten over jongerenculturen. Hij heeft tien fotoboeken op zijn naam staan waaronder *Hassan & Hoessein* (2005), *Forever Young* (2014), *Exit Wounds (as if)* (2014), *Ik ben zeventien* (2016), *Maria I Need Your Lovin'* (2017). Over laatstgenoemde project maakte hij een documentaire. In 2019 was zijn expositie ON/OFF te zien in het Rijksmuseum te Amsterdam, het resultaat van de documentaire opdracht Document Nederland. Hierbij verscheen het boek *U bevindt zich hier*.

Tara Fallaux

Lova Love (2021)

“In 2018 woonde ik voor 5 maanden in Xiamen, China om te werken aan een kunstproject. Lova werd aan mij voorgesteld als tolk en assistent. We waren veel samen en we werden vrienden. Vanaf het begin praten we veel over kunst, maar nog meer over de liefde,

relaties en het gevoel van eenzaamheid. Inmiddels studeert Lova aan de Rietveld Academie en woont ze nu ook in Amsterdam bij mij in de buurt. Deze portretten weerspiegelen haar twijfels en onzekerheden over het zoeken naar liefde en over eenzaam zijn.

Op emotioneel en verhalend vlak ben ik geïnteresseerd in het kijken naar menselijke banden, zowel fysiek als mentaal: liefdesrelaties, familie, vriendschap, jeugd, ouder worden, fysieke kwetsbaarheid, sensualiteit, moed, verlangen en hoop. Ik erken dat dit zeer brede thema's zijn. Maar het is deze universaliteit die een band scheidt, ons raakt als we gemeenschappelijke existentiële vragen en gevoelens herkennen. De verhalen die ik vertel via mijn foto's of films geven geen antwoord op deze vragen. Hopelijk fungeren ze als momenten van bezinning en herkenning.”

Tara Fallaux (Amsterdam, 1972) studeerde Film en Fotografie aan de Nederlandse Film & TV Academie, Gerrit Rietveld Academie in Amsterdam en Carnegie Mellon Academy in Pittsburgh USA. In haar autonome werk combineert ze fotografie en filminstallaties voor tentoonstellingen. Daarnaast werkt ze al vele jaren voor tijdschriften en reclamebureaus als freelance fotograaf en regisseur. Tevens is Tara audiovisueel docent en coach. Binnenkort verschijnt haar eerste fotoboek, *Perfect Pearl*.

Ehlana Polgara

Daughter of Helios (2020)

“Ik hoor constant zijn stem in mijn hoofd,
Goed van kwaad scheiden.
De Onderdrukker,
Eisend van zijn familie dat ze liefde en
vrijheid uitstralen.
Maar van binnen voelde het krampachtig
en angstaanjagend.

‘Daughter of Helios’ gaat over de invloed
van ouderlijk narcisme en het proces om
los te komen van de doodgezwegen en
giftige omgeving waarin ik ben
opgegroeid.

Kunst was mijn eerste liefde; daardoor kon
ik gezien en gehoord worden. Mijn werk
ontstaat als een visueel dagboek, waarin ik
thema's rond identiteit, grenzen en
ontwortelen verken door middel van
mixed media-kunstwerken, waarbij ik
fotografie als schetsachtige basis gebruik."

Ehlana Polgara (1998) studeerde in 2020
cum laude af aan de Fotoacademie in
Amsterdam met haar project ‘Daughter of
Helios’. Zij heeft twee fotoboeken op haar
naam staan: *1518* (2017) en *Dochter van
Helios* (2020). Haar foto's verschenen o.a.
in Focus Magazine en GUP.

Lana Prins

Lana Prins onderzoekt, bevraagt en
visualiseert onderwerpen zoals de liefde,
lust, gender en het vrouwelijk lichaam
door middel van haar fotografie. Via haar
werk probeert ze samen met de vrouwen
om haar heen te onderzoeken wat het
vrouw zijn in deze tijd betekent, en het
vrouwelijk lichaam terug te claimen. Lana
gebruikt haar camera om dichterbij
anderen te komen – zowel letterlijk als
figuurlijk. Haar oeuvre bestaat uit intieme
foto's, die zich kenmerken door de vele
close-ups van lichamen en natuur.
Fotografie is voor Lana niet enkel een

vorm van documentatie, maar tevens een
middel om de meest intieme uitingen van
menselijke emoties te ervaren.

Lana Prins (1993) volgde haar opleiding
aan Willem de Kooning Academie te
Rotterdam.

Cornelie Tollens

'The Golden Room' (2021)

“De foto's zijn gemaakt in opdracht van de
Volkskrant met als thema de langdurende
liefde, liefde op hoge leeftijd. Nog nooit
eerder fotografeerde ik oudere mensen
naakt. Dit heeft mij echt zoveel liefde
gegeven voor dit thema, een rijke
aanvulling op mijn oeuvre. Niet eerder zag
ik SCHOONHEID op een geheel nieuwe
manier.”

Kunstenaar Cornelie Tollens ziet met de
ogen, haar camera en al haar zintuigen. De
verborgen kamer in haar brein gaat open
als ze naar de wereld kijkt. Deze kamer
openbaart een geheime kracht, stammend
uit oude en vergeten tijden, die zich wil
verbinden met het nu. Een verlangen naar
sprookjesachtige verhaallijnen, kleuren en
schakeringen van licht naar donker om
toegang te krijgen tot de zielen die op
zoek waren naar deze ‘oude vriend’, deze
kracht, dit vuur.

Cornelie Tollens werkte in opdracht van
o.a. Vogue, Elle, Dutch, Spoon, Esquire,
Penthouse, Playboy, Tank, Soup, Art View,
Volkskrant Magazine. Ze publiceerde de
fotoboeken *Weird Nature* (2001) en *Hard
Love* 2008.

Dylan van Vliet

Verwandlung (2021)

“Het naakte lichaam, dat is het belangrijkste middel om mijn verhalen te vertellen. Het fascineert me dat elke kleine verandering in houding, in beweging, me iets anders vertelt. Er zit zowel kracht als kwetsbaarheid in. Mijn project ‘Verwandlung’, wat transformatie betekent in het Duits, richt zich op de kwetsbaarheid die gepaard gaat met het hebben van een psychische aandoening. De moeilijkheid om je ware zelf te laten zien.

Ik stelde mezelf de vraag, hoe laat ik anderen deel uitmaken van mijn leven zonder te liegen over mezelf?”

Dylan van Vliet (1989) ging in 2012 naar de Fotoacademie, waar hij in 2017 cum laude afstudeerde. Tijdens zijn studie werd bij Dylan de diagnose gesteld wat ze een persoonlijkheidsstoornis noemen. Dit roept de constante vraag op wie hij is en wat zijn plaats in de huidige samenleving is. Met zijn fotografie wil Dylan laten zien welke moeilijkheden een geestesziekte met zich meebrengt. Thema's als identiteit, isolement en seksualiteit spelen een belangrijke rol in zijn werk.

Prins de Vos

Boys do cry (2014-2021)

Voor ‘Boys do cry’ fotografeerde Prins de Vos de Amsterdamse kunstenaar en man met transgeschiedenis Levi, die zich voor de camera letterlijk en figuurlijk bloot durft te geven. Het is een intieme inkijk in het leven van een jongen die ervoor vecht een passende invulling aan zijn identiteit te kunnen geven, met alle emotionele en fysieke pijnen die daarbij komen kijken.

Voor Prins de Vos begon fotograferen als schrijven in een dagboek. Door zijn eigen leven, relaties en vrienden vast te leggen kon hij er met afstand en relativering naar kijken. Die hoogstpersoonlijke manier van documenteren is voor Prins altijd zijn vertrekpunt gebleven. Hij fotografeert als een ‘participant observator’, mensen in zijn directe omgeving waarmee hij zich identificeert en die vaak deel uit maken van zijn directe vriendenkring. Daarom durven mensen zich soms letterlijk en figuurlijk bloot te geven.

Prins de Vos (1991) studeerde aan Minerva Academie voor Popcultuur in Leeuwarden.

Lova Yu

Boys and badminton, 2020

Boys boys boys and
Mysterious and dangerous
How to understand the world through
looking at boys?
I have to love everything about them.

Lova Yu (1996) is kunstenaar en schrijver. Ze studeerde Image & Language aan de Gerrit Rietveld Academie. Met haar achtergrond in filosofie besloot ze de analytische methode te gebruiken als een handig hulpmiddel om plezier te maken. Ze onderzocht haar grenzen en verleidde anderen om hetzelfde te doen. Ze benadert storytelling op een heel persoonlijke, informele manier, op zoek naar de originele magie van menselijke emoties. Haar thema's: stadsleven, menselijke emoties, seksualiteit, gender, religies, bestaan.

Pennings Foundation
Geldropseweg 63, Eindhoven
www.penningsfoundation.com